

197 i z 1955 r. Nr 34, poz. 210) oraz w związku z art. 77 ust. 1 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 6 grudnia 1955 r. w sprawie udzielania zezwoleń na przekraczanie odległości dozwolonego przewozu w ciężarowym transporcie samochodowym między osiedlami (Monitor Polski Nr 124, poz. 1619), wytyczne stanowiące załącznik nr 1 zarządzenia otrzymują brzmienie:

„WYTYCZNE W SPRAWIE UDZIELANIA ZEZWOLEŃ NA PRZEKROCZENIE ODLEGŁOŚCI DOZWOLONEGO PRZEWOZU W CIĘŻAROWYM TRANSPORCIE SAMOCHODOWYM MIĘDZY OSIEDLAMI

§ 1. 1. Właściwe do spraw komunikacji organy prezydium wojewódzkich rad narodowych oraz rad narodowych miast wyłączonych z województw mogą udzielać jednostkom gospodarki uspołecznionej nie wykonującym transportu publicznego zezwoleń na używanie ciężarowych pojazdów samochodowych w transporcie między osiedlami ponad odległości ustalone zarządzeniem Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 26 maja 1955 r. w sprawie odległości dozwolonego przewozu w ciężarowym transporcie samochodowym między osiedlami (Monitor Polski Nr 51, poz. 531) tylko w wyjątkowych, należycie uzasadnionych przypadkach.

2. Zezwolenia określone w ust. 1 mogą być udzielane również spółdzielniom pracy transportowej wykonującym transport publiczny na podstawie zezwoleń na wykonywanie publicznego transportu drogowego pod warunkiem, że:

- 1) istnieje uzasadniona potrzeba przewozu ładunków innych spółdzielni pracy poza obszar określony w zezwoleniu na wykonywanie publicznego transportu drogowego;
- 2) spółdzielnia wykonująca transport publiczny wykazuje ważnie zawartą umowę o stałą obsługę transportową innych spółdzielni pracy.

3. W odniesieniu do ciężarowych pojazdów samochodowych do 1.500 kg ładowności, znajdujących się w posiadaniu jednostek administracji państwowej, gospodarki uspołecznionej i organizacji społecznych, zezwolenia określone w ust. 1 mogą być udzielane bez ograniczeń.

4. Zezwolenia określone w ust. 1 mogą być udzielane również osobom fizycznym i przedsiębiorstwom gospodarki uspołecznionej, jeżeli potrzebę przekroczenia odległości dozwolonego przewozu uzasadnia terytorialny zasięg ich uprawnień do prowadzenia innej działalności gospodarczej w interesie społeczno-gospodarczym, udzielonych przez właściwe organy administracji państwowej; obszar przewozu nie może w żadnym razie przekroczyć obszaru województwa,

w którym znajduje się stałe miejsce postoju pojazdu, łącznie z miastem wyłączonym z tego województwa.

5. Zezwolenia mogą być wydawane na okresowe używanie ciężarowych pojazdów samochodowych ponad odległości dozwolonego przewozu bądź na jednorazowe przekroczenie tych odległości.

6. Przy udzielaniu zezwoleń okresowych w przypadkach określonych w ust. 1—4 należy kierować się ramowymi zasadami wydawania takich zezwoleń, ustalonymi w opiniach komisji koordynacji przewozów dla poszczególnych rodzajów transportu publicznego, branżowego i własnego jednostek gospodarki uspołecznionej oraz dla transportu wykonywanego przez osoby fizyczne i przedsiębiorstwa gospodarki nie uspołecznionej, uwzględniających warunki lokalne.

7. Zezwolenia na jednorazowe przekroczenie odległości dozwolonego przewozu mogą być udzielane w razie istnienia wyjątkowo pilnej, gospodarczo należycie uzasadnionej konieczności wykonania transportu i to wtedy, gdy Państwowa Komunikacja Samochodowa nie może tych przewozów wykonać, a zwłoka w wykonaniu transportu może spowodować zepsucie lub zniszczenie towaru.

8. W razie nasuwających się wątpliwości właściwy do spraw komunikacji organ prezydium rady narodowej ma obowiązek sprawdzić przez kontrolę we właściwym gospodarstwie samochodowym, czy udzielenie zezwolenia jest konieczne.

§ 2. Właściwe do spraw komunikacji organy prezydium wojewódzkich rad narodowych mogą przekazać swoje uprawnienia w zakresie udzielania zezwoleń na jednorazowe przekroczenie odległości dozwolonego przewozu organom do spraw komunikacji prezydium powiatowych rad narodowych lub rad narodowych miast stanowiących powiaty.

§ 3. Zezwolenia (§ 1 ust. 6 i 7) powinny być wydawane na formularzach według wzorów stanowiących załączniki nr 2 i 3 do zarządzenia.

§ 4. Właściwe do spraw komunikacji organy prezydium wojewódzkich rad narodowych oraz rad narodowych miast wyłączonych z województw mogą w przypadkach i trybie określonych w § 19 zarządzenia Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 19 listopada 1952 r. w sprawie wykorzystania próżnych przebiegów ciężarowych pojazdów samochodowych w transporcie między osiedlami (Monitor Polski Nr A-103, poz. 1611) zwolnić osoby dysponujące jazdą pojazdu od obowiązku zgłoszenia jej placówce spedycyjnej. Zwolnienie powinno być zaznaczone na zezwoleniu (§ 1 ust. 7 wytycznych) specjalnym stemplem: «Nie podlega zgłoszeniu do placówki spedycyjnej».

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: w z. J. Rustecki

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 31 października 1959 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Cielętnik” obszar torfowiska o powierzchni 3,38 ha, położony wśród łąk Państwowego Gospodarstwa Rolnego Cielętnik w odległości około 50 m na południowy zachód od kopca nr 143, w gromadzie Braniewo, w powiecie braniewskim wojewódz-

stwa olsztyńskiego. Granice rezerwatu zostały oznaczone w terenie i na mapie rezerwatu w skali 1:5 000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych jednego z największych skupień na terenie Pojezierza Mazurskiego brzozy niskiej (*Betula humilis*).

3. Na obszarze rezerwatu zabronione są:
- pozyskiwanie torfu i mchu oraz koszenie trawy,
 - zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
 - pasanie zwierząt gospodarskich i wykonywanie wszelkich czynności gospodarczych,
 - polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
 - wycinanie, niszczenie lub uszkodzenie drzew, krzewów i innych roślin,
 - zmiana stosunków wodnych,
 - zanieczyszczanie terenu i wzniesienie ognia,

- umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,
- wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń melioracyjnych, komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
- przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami specjalnie w tym celu wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: J. Dąb-Kociol

501

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 31 października 1959 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Lenki” obszar lasu o powierzchni 2,92 ha, w Leśnictwie Dawidowo Nadleśnictwa Państwowego Słobity, położony w gromadzie Stegny, w powiecie pasłęckim województwa olsztyńskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały lasu 149 oraz 151 b wraz z drogą wewnętrzną, według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1952—1961 r. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:20 000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu drzewostanu modrzewiowego.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych, z wyjątkiem usuwania drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a zwłaszcza podrostów i nalotów, oraz z pozostawieniem w ziemi karpiny,

- zbiór owoców i nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnawiania lasu, których pozyskiwanie może odbywać się na warunkach ustalonych przez konserwatora przyrody,
- niszczenie lub uszkodzenie drzew i innych roślin,
- zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
- pozyskiwanie ściółki leśnej, trawy oraz pasanie zwierząt gospodarskich,
- niszczenie gleby oraz pozyskiwanie kamienia i innych kopalin,
- polowanie, chwytanie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
- zanieczyszczanie terenu i wzniesienie ognia,
- umieszczanie tablic, napisów i znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,
- wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
- przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: J. Dąb-Kociol

502

OBWIESZCZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 16 października 1959 r.

o wprowadzeniu zmian do urzędowego spisu leków.

Stosownie do § 3 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 29 listopada 1951 r. w sprawie urzędowego spisu leków oraz innych wykazów surowców farmaceutycznych i leków gotowych (Dz. U. z 1951 r. Nr 63, poz. 435 i z 1956 r. Nr 1, poz. 9) podaje się do wiadomości, że w urzędowym spisie leków ustalonym obwieszczeniem Ministra Zdrowia z dnia 15 grudnia 1958 r. (Monitor Polski Nr 98, poz. 544 i z 1959 r. Nr 72, poz. 388) zostają wprowadzone następujące zmiany:

1) Dodaje się następujące nowe pozycje:

a) w części I — Leki dla lecznictwa otwartego:

Aviomarin	tabl. 0,05	op. 20 tabl.
Brocalcin	gran.	op. 100,0
Desson	płyn	op. 100,0

Digicarsol	tabl.	op. 10 tabl.
Eucardin	tabl.	op. 20 tabl.
Pantocainum	subst.	
Salcofen	tabl.	op. 20 tabl.
Terrarsol	tabl.	op. 15 tabl.

2) Skreśla się następujące pozycje:

a) w części I — Leki dla lecznictwa otwartego:

1087 Stibium sulfuratum aurantiacum	subst.
1172 Tinctura Ferri pomati.	

Minister Zdrowia: R. Barański

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.